

בין יום הכיפורים לחג הסוכות

אנו נמצאים בין שני זמנים מאד מיוחדים **יה"כ וחג הסוכות**.

מסופר בגמרא במסכת ברכות (נה,א) על רבי יהודה בר עילאי שסבל מעניות מרודה. כה עני היה, עד שהגמרא בנדירים (מט,ב) מספרת שהוא ואשתו התחלקו ביניהם בגלימה אחת: כשהוא יצא מהבית היא הסתגרה בתוכו, וכשהיא יצאה – הוא נותר בבית.

יום אחד פגשה את רבי יהודה בר אלעאי מטרוניתא- אישה חשובה מנשות רומי. היא התבוננה ברבי יהודה וראתה שפניו נוהרות משמחה ומאירות בשביעות רצון עצומה. אמרה לו: לפי פניך השמחות אני יכולה לקבוע כי פרנסתך מצויה לך בשפע ובקלות. בוודאי אתה עוסק באחד משני המקצועות האלו: או שהנך מגדל חזירים, או מלווה בריבית... גידול חזירים הוא פרנסה קלה כיוון שהם ניזונים מזבל ואשפה, ומלווה בריבית גם מתעשר בלי לנקוף אצבע- כספו עובד כשהוא ישן.

ענה רבי יהודה לאותה מטרוניתא: חלילה לי מלעסוק באחד משני עיסוקים אלו, האסורים עלינו מהתורה. אך בואי אסביר לך מדוע פני כמה מאירות: בין אשפזאי- המקום בו אני מתארח, לבין בית המדרש, ישנם עשרים וארבעה בתי כיסא. אני נוהג להיכנס בדרכי לכל אחד מהם, זו הסיבה לזיו פני..

מובן מאליו שדברי ר' יהודה אינם כפשוטם. הרי אדם כזה צריך לחוש אל הרופא, בוודאי שאין פניו מאירות מכך...

הגאון מווילנה נותן פירוש מדהים לסיפור:

עשרים וארבעה בתי כסא יש לי מאשפזאי ועד בית המדרש. מהו בית הכיסא? מקום שבו אדם מפנה את עצמו מהפסולת. אמר לה רבי יהודה, את יודעת למה אני נראה כה מאושר? כי אני שלם עם עצמי. אני עורך **חשבון נפש** 24 פעמים ביום! כל שעה! שוב ושוב אני בודק את נפשי, ומפנה אותה מכל נטייה רעה ומכל מידה אסורה וזוהי הסיבה לפני המאירות!

השאלה שלנו היא **כיצד ניתן להגיע לדרגה כה נעלה?** אז גם התשובה לכך רמוזה בדברי ר' יהודה "עשרים וארבעה בתי כסא יש לי **מאשפזאי** ועד לבית המדרש" מה זה אשפזאי? בית הארחה, המקום בו אני מתארח.

בד"כ אדם חי עם תחושה של בעל הבית. סוג של לקיחת החיים כהרגל וכמובן מאליו. אדם כזה עלול ליפול למלכודת לא פשוטה בכלל של קבעון בזוגיות, אדישות לזמן איכות עם הילדים ובכלל לחיות בתחושה שהוא כאן לנצח נצחים...

אם היינו זוכרים את היותנו אורחים בעולם ומתנהגים בהתאם, כלומר נזהרים יותר (כמו אורח שמתארח בבית חברו) בכבוד האישה/הבעל, בדיבור נעים ומכבד לילדים וביחס מכבד להורים, החיים שלנו היו נראים הרבה יותר שלמים והיינו מסתובבים עם פרצוף מאיר, שלם ושמח.

הרבי מסלנט אומר שהפרצוף של האדם הוא רשות הרבים וכשאדם מזעיף פנים לחברו ואינו מאיר לו פנים הוא הופך להיות **בור רשות הרבים**.

בין יום הכיפורים לחג הסוכות, **חג האושפיזין והשמחה**, נקבל על עצמנו להאיר פנים לסביבה, לומר שבח והודיה לה' על כל נקודה ונקודה בחיים ולהעריך את המשפחה והחברים, וכך נזכה לאור העצום של ימים אלו.

חג שמח!

אתי הלל, ר"מ בישיבת נחלים,
בוגר לימודי טיפול מיני זוגי ומכוון
טיפולי מטעם המכון הישראלי למשפחה

**בוחרים
במשפחה**

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם